

STRESZCZENIE

Niniejsza publikacja pt. *Analiza dyskursu: od teorii do praktyki* powstała w wyniku współpracy Instytutu Romanistyki Uniwersytetu Warszawskiego z wydziałem Lettres Uniwersytetu w Poitiers. Badacze z obydwu ośrodków podjęli próbę spojrzenia na aktualny stan badań tzw. Szkoły Francuskiej Analizy Dyskursu i zaproponowali zastosowanie jej teorii do analizy współczesnych gatunków dyskursu. W kręgu zainteresowania autorów jest zarówno dyskurs literacki (S. Bikialo, C. Rannoux) jak i różne odmiany dyskursu publicznego, w tym rozważania na temat relacji między ideologią a dyskursem (F. Hailon), opis użycia polskich form adresatywnych mających na celu dyskwalifikację kobiety w debacie politycznej (K. Wróblewska-Pawlak, M. Kostro) oraz analiza współczesnego pamfletu jako rodzaju dyskursu publicznego (Ph. Caron, E. Pachocińska).

W studiach szczegółowych autorzy skoncentrowali się na zjawiskach językowych charakterystycznych dla dyskursu medialnego. Ukazana została produktywność struktury paremicznej *jaki...taki* w języku polskim będącej świadectwem pamięci interdyskursywnej (A. Dutka-Mańkowska), zacieranie się różnicy między dyskursem epistolarnym a komentarzem, które można zaobserwować w rubryce prasowej „Listy czytelników” (A. Kieliszczyk) oraz rola interpunkcji, a szczególnie wielokropka w kształtowaniu znaczenia w dyskursie (J. Rault).

Publikacja jest zbiorem artykułów reprezentujących szerokie spektrum tematyczne powiązanych wspólną metodologią badawczą właściwą dla współczesnej analizy dyskursu.